

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות כי תבוא - נציבים תשפ"ה • עלון מס' 172

השגחה שבועית

אם מוישי רגוע - גם אני רגוע

אומר לי אבא של מוישי - ילד מתוק - סוכרתי: "העיסוק סביב רמת הסוכר של מוישי נתן לי אי-אלו מושגים בקשר לטיפול שאבי שבשמיים מעניק לי בכל רגע נתון".

וכך הוא מסביר: בימינו, ילד שיש לו עודף סוכרים בגוף, מטופל בצורה מתקדמת ביותר.

מלבישים על ידו צמיד קטן - "חיישן-סנסור", הצמיד בודק בכל רגע את רמת הסוכר, וכשרמת הסוכר בגוף יורדת, הוא מתקשר אוטומטית להוריו של הילד ומעדכן אותם במצב.

בנוסף, מודבקת לעורו מדבקה קטנה ובה מנת אינסולין, שתפקידה - במקרה הצורך - להוריד את רמת הסוכר. אתן לך דוגמה: אני מקבל טלפון, ושומע את הקול האוטומטי אומר:

"רמת הסוכר עומדת כעת על 280. האם הנך מאשר לתת למוישי מנת אינסולין? לאישור - הקש 1".

אני מקיש 1, ובאותו רגע משתחררת מהמדבקה הדבוקה לעורו של מוישי מנת אינסולין - מבלי שהוא ירגיש כלל.

כעת תדמיין איך שזה נראה בצד של מוישי - מתלהב האבא באחוזי - באותה שעה שקיבלתי את הטלפון וטיפלתי בו, מוישי שיחק עם חביריו, או ישב ולמד בהתמדה.

אם ניגש למוישי ונשאל אותו: "מה קורה אתך? רמת הסוכר שלך בסדר עכשיו? אתה מרגיש משהו?"

מוישי מיד יצחק ויגיד: "אני לא יודע על מה אתה מדבר בכלל. הכול בסדר גמור. לא מבין ברמת סוכר, לא יודע מה זה בכלל. יש לי אבא שמתעסק עם זה - הוא מבין בזה, הוא יודע הכול".

ואם ינסה מישור לשאול שוב: "אבל אתה לא מודאג? אולי אבא שלך שכח ממך לרגע? אולי הוא לא זמין? אולי הוא מתבלבל באישור מנת האינסולין?"

מוישי יכעס על השאלה ולא ירצה לדבר יותר עם השואל המציק: "אבא שלי לא שוכח אותי לרגע. אבא שלי לא מתבלבל. אבא שלי תמיד עומד מוכן ומזומן לעזרתו!"

אומר לי אותו יהודי: "ככל שאני מתעמק בהרגשת הרגוע של מוישי, כך נהיה לי יותר רגוע בלב. לפעמים אני עובר טיפול... אני זקוק למשהו ואין לי אותו. אני מתמודד עם ניסיון של כעס. אני מחכה לדבר מסוים שנים רבות - והוא לא מגיע. ואז אני עומד ותוהה: האם אבא שכח אותי? האם משהו כאן התבלבל? ואז אני זועק לעצמי את דבריו של מוישי: 'אבא שלי לא שוכח אותי לרגע! אבא שלי לא מתבלבל!'".

אני לוקח את הרגוע של מוישי ומנסה להעתיק אותו אליי: אבא תמיד עומד מוכן ומזומן לעזרתו. עליי רק להאמין בזה - ולסמוך עליו בכל לב".

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

תפוח ודבש מהרבי

מיוחד בשנה טובה ומתוקה, בני חיי ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא. וכולם מלווים את טוביה שמחה במבט מעריך: הוא זכה לקבל תפוח ודבש מידי של גדול הדור! עם ברכות מאלופות! כשהוא מגיע לביתו, השכנים כבר יודעים על שכנם המאושר, ובטוחים שהוא עומד לעלות בדרגה בכל התחומים. "אתה הולך להיות עשיר", אומר לו מישור, "אז בבקשה תזכור אותנו גם אז". וטוביה שמחה מחייך בטוב לב ואומר, "אם אתה רוצה, אני יכול לתת גם לך לטעום מהתפוח ומהדבש". אך יצאו הדברים מפיו, וכבר כל השכונה נעמדת בתור לקבל פירור מהתפוח וטיפה מהדבש.

"אני לא מבין", קורא מישור חסר שכל, "מה אתם כל כך נדחקים לקבל טיפונת של דבש? אני יכול להזמין לכם במכולת קילו דבש שלם לכל אחד! ותפוחים בשפע, מכל הצבעים!" הוא לא מבין בכלל את הרעיון. והלוא אם תביא כל חללי דעלמא, זה לא ישווה לטיפת דבש שניתנה בברכה מאת הרב בכבודו ובעצמו!

ודאי מבינים כולם כי כל המעשה הנ"ל רק משל היה, ובזה נסביר איך יכולה גם מתנה קטנה לכאורה מאת השי"ת, להיות גדולה עד מאוד.

כי בבואנו להודות על הטובה, אין אנו מסתכלים רק על מה שקיבלנו, אלא רואים מי הוא הנותן. וכי לא ראוי להתייחס למתנתו של מלך מלכי המלכים, לפחות כפי שמתייחסים למתנתו של גדול הדור? הרי מלך נשגב מלא רחמים, לקח אותי באופן אישי ונתן לי בריאות וכוח, וכל הכלים הדרושים כדי להסתדר כאן בעולם. מה משנה הגודל של המתנה, כאשר יודעים מי נתן אותה?

זוהי ההסתכלות הנכונה על החיים. זו ההסתכלות של יהודי שמתחזק כסדר באמונה ובטחון, ויודע להעריך ולהוקיר עד בלי די כל טובה וכל מתנה, בכל גודל ובכל כמות, מאת הבורא יתברך שמו, הטוב והמיטיב, הזן ומפרנס בחן בחסד וברחמים לכל בריותיו אשר ברא.

כתובה וחתימה טובה, שנה טובה ומתוקה, אמן.

(מתוך שיעור 286 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישור 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגוי ישיר 02-3011904)

הבה נכיר שני שכנים: השכן הראשון גר בדירת חמישה חדרים מרווחת, ובה ריהוט משובח ויוקרה. פעם בחודש מזומן איש תחזוקה לתקן את כל הטעון תיקון, ובני המשפחה חיים להם ב"ה בארמוןם ברוחה ובנוחות.

בדלת ממול מתגוררת משפחה בדירת חדר וחצי שבה הברז דולף, הסייד מתפורר, הארון היחיד בדירה מתפקע מאכסון של בגדים לחמש נפשות, והחיים שם לא כל כך קלים.

ועם זאת אומר רבינו (שער עבודת האלוקים פ"ז), כי האל"ף ב"ת של יהודי זה להודות לה; על כל מתנה שהוא נותן לו, **שלא תהיה נמבזה ומעוטה בעיניו**. היינו, שלא תהא בעיניו מבזה באיכות ומעוטה בכמות, אלא שיודה מעומק ליבו על כל דבר שהוא מקבל, כאילו זה גדול מאוד מאוד!

רבינו אומר, שהשכן שמתגורר בדירת החדר וחצי יודה לקב"ה על חלקו אשר נתן לו, באותה מידה שצריך השכן הראשון להודות על דירת חמשת החדרים. האומנם? האם בזמננו זה אפשרי לבני אדם?

כדי להמחיש יותר את השאלה, ניקח לדוגמא שני עניים עוברי אורח, שכל אחד מהם זיכה אדם אחר במצוות צדקה להכנסת כלה. האחד קיבל ח"י שקלים, והשני - שמונה עשר אלף דולר. הייתכן שמי שקיבל ח"י שקלים, ישמח בהם כמו זה שקיבל ח"י אלף דולר? הייתכן לומר שלא תהיה שום משמעות לכמות ולא יכונה של המתנה, וההחידה לנותן תהיה מתוך הכרת הטוב העמוקה ביותר, בהשתוות מלאה?

אבל, זה הכלל שרבינו מצבי לנו: להודות לה' על כל טובותיו, ושלא תהיה הטובה נמבזה ומעוטה בעיניו בכמות או באיכות.

כדי להבין איך דורשים מאיתנו דרגה כזו, נספר לכם על מלזו הטוב של טוביה שמחה גוטמן.

הוא עמד בתור הארוך, בין שמונים אנשים מתוככי בני ברק ומחוצה לה, מהארץ ומחו"ל, ליד בית הכנסת 'לדרמן', בדרכו להיכנס אל מרן רשכבה"ג, רבי חיים קנייבסקי זצ"ל זי"ע. סוף סוף נפתחה הדלת והחלה קבלת הקהל. בזה אחר זה עברו האנשים וקיבלו ברכה במילה אחת: 'בו"ה', וכולם שמחו בזכייה הגדולה. ובהגיע תורו של טוביה שמחה גוטמן, קם הרב, חשב כובע, לבש חליפה, נכנס למטבח והביא משם תפוח אדום גדול ויפה וצנצנת דבש גדולה מאוד. הוא הגיש אותם במו ידיו לטוביה שמחה, ובד בבד בירכו במאור פנים

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28 • מאוקראינה 00-380-947-100-633 • מארגנטינה 00-3988-4031 • מדרום אפריקה 00-87-551-8521 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסין שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

לא צריך להתנצל

היה 'קעמפ' נהדר. שהיתי עם חברים בצפון בהתארגנות מטעם הישיבה, וזו הייתה חוויה נפלאה. בבקרים התפללנו כוונתיקין עם זריחת החמה אצל אחד מקברי הצדיקים שבגליל העליון, במתחם שהוקצה עבורנו נשמע קול תורה מהדהד, ובין לבין נפשנו והכרנו את עצמנו ואת הצוות מעוד כיוון. ביום רביעי כ"ו באב, בשבוע האחרון של בין הזמנים, הסתיים לו הקעמפ הזכור לטוב, וכולנו עלינו על אוטובוסים לבני ברק ולירושלים, הביתה בשמחה רבה.

"בחזורים יקרים", קרא המרכז של ה'קעמפ', 'האוטובוסים יגיעו אל העיר, ומהתחנה תצטרכו למצוא את הדרך הביתה בכוחות עצמכם. אין פיזור בערים!'

אנחנו בחורים גדולים בהחלט, ויכולים להסתדר. אפשר לקרוא לאבא שייקח אותך ברכב, אם זה שייך, אפשר ללכת ברגל, ואפשר לקחת אוטובוס נוסף. העיר גדולה והאפשרויות רבות, וזו לא אמורה להיות בעיה.

אני גר בקרית יערים - בטלזסטון, וידעתי שכל מה שאני צריך זה קו 182 שייקח אותי מהתחנה המרכזית בירושלים הביתה. כל כך פשוט.

אלא שנסיעה מהצפון אורכת הרבה זמן, וכשהגענו לתחנה הירושלמית, גילינו כי קווי התחבורה הציבורית כבר הלכו לישון, ובשעה שאנחנו מפקקים בתחנה, הנהגים ממלאים את מכסת השינה שלהם.

מה עושים?

היינו כמה חברים מקרית יערים, וכל אחד העלה רעיון אחר איך נגיע הביתה. זה בכה וזה בכה. בהגיע תורי אמרתי, שאולי יש סיכוי שבתחנה האחרונה, ביציאה מהעיר, נוכל להספיק את האוטובוס האחרון, ובכל מקרה כדאי ללכת לשם, ואולי הקב"ה יזמן לנו רכב אחר שנוסע לקריית יערים. החברים לא השתכנעו, ואני התקדמתי ברגל לכיוון היציאה מהעיר. התפללתי לה' שיעזור לי. ידעתי כי הוא מלך העולם, מנהל הכבישים והתחבורה, וביקשתי שאצליח להגיע הביתה, אני והמזוודה הגדולה שאיתי. כל הדרך אל היציאה מהעיר שוחחתי דיבורים של תפילה עם אבינו שבשמיים.

הגעתי לתחנה בשעה מאוחרת מאוד - בשתיים בלילה, שעה אחרי סיום השירות. והנה עולה ומגיע אל התחנה אוטובוס שעליו רשום '182'.

אותני לנהג והוא עצר לי, כולו התנצלות. "סליחה, סליחה", הוא אמר, "הייתי צריך להיות כאן בשעה אחת, ועכשיו כבר שתיים. סליחה על האיחור". הוא התנצל והתנצל, אבל אני ידעתי למה הוא איחר. הרי הוא היה צריך לקחת דווקא אותי, ואני הגעתי לתחנה רק לפני זמן קצר! באוטובוס היה מקום בשפע, גם לי וגם למזוודתי הגדולה.

מכאן הייתה הדרך שקטה ומהירה, עד לפתח ביתי.

תודה לך ה'!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 257.)

בדיק באותו שבוע

לא הגעתי לחתונה של בתי כמו גביר; הגעתי אליה כמו מחותן שאבא שלו גביר. בכל פעם שהיה צריך לסדר משהו, אמרתי בליבי "אבא יסדר", מתוך כוונה לאבי שבשמיים, אשר לו הכסף ולו הזהב, ובחפצו הוא מעביר מזה ונותן לזה.

אודה בפניכם שלקחתי הלוואות והסתדרתי, אבל לב יודע מרת נפשו, כי הלוואות צריך להחזיר.

עם כל זאת, לא יכולתי לוותר על הזכות הגדולה, שבחורי ישראל ילמדו תורה ביום החתונה לזכות הזוג הצעיר. החתונה הייתה בחודש אב. ניגשתי אל הרב המנהל את ישיבת בין הזמנים, וביקשתי לנדב יום בישיבה, בעלות של שלוש מאות ושמזנים שקלים.

"באיזה יום החתונה?" שאל הרב.

"ביום חמישי, השבוע".

"השבוע?" התלהב הרב, "אני כבר מוסר את הפרטים שלך".

"למי?"

"לנדיב שהתקשר לפני רגע. הוא סיפר שהוא מחתן השבוע, וחוז' מהתרומה

מחנכים ומשפיעים ידועים חושפים את התובנות שלהם

תשובות אמיתיות לשאלות שכל הורה שואל - מהניסיון, מהלב ומהשנים

הרה"ג ר' יעקב ישראל לוגאסי שליט"א

האם ישנה חשיבות לחשוף את ילדינו לחומר קריאה המחזק באמונה?

"בוודאי! חשוב מאוד להשריש בילדים אמונה מגיל קטן. כל ילד מתמודד לא פעם עם קשיים חברתיים ורגשיים, ולא תמיד יש לו את הכוח לפנות ולשתף את ההורים והמורים. לעתים הוא אף חושש שהשיתוף עלול רק להחמיר את המצב. הוא מרגיש בודד ולא יודע כיצד להתמודד.

ילד שהשרישו בו מקטנות את כוח האמונה והתפילה, יודע שהוא תמיד יכול להרים עיניים ולהתפלל לבורא עולם. לילד כזה הרבה יותר פשוט להתגבר על קשיים. הוא יודע שיש לו תמיד כתובת לפנות אליה, וזה מסייע לו גם למצוא בתוכו כוחות חבויים. האמונה והתפילה מעניקות לו יציבות - ומסייעות לו להתגבר על משברים. מניסיון רב שנים בתחום אני יכול לקבוע זאת בוודאות. ילד שלא מכיר בכוח האמונה והתפילה עלול להתרסק חלילה".

יאמר האב: שהילדים ילמדו ספרי מוסר וחסידות. למה חשוב להכניס גם חומר קריאה קליל לבית? לא מספיק מה שיש בארון הספרים התורני?

"כמובן שבראש ובראשונה זה תלוי באופי הבית. יש משפחות שבהן כולם רגילים לקרוא מוסר וחסידות - וזה מצוין, לא צריך לוותר על זה. אבל אצל רבים מדובר בתוכן כבד שמרתיע את הילדים מלגשת אליו. במקרים כאלה נשאר בפועל חלל ריק. לכן חשוב לאזן: להמשיך כמובן בלימוד הספרים העמוקים ככל שניתן, אבל במקביל להכניס הביתה גם חומר קריאה זורם, קליל ומשך. בצורה כזו המסרים נכנסים ללב בצורה טבעית, נעימה, בלי כפייה והתנגדות".

האם הקריאה במגזין כזה יכולה להשפיע על האווירה המשפחתית?

"אין ספק שכשאדם קורא אמונה זה משפיע. צריך לדעת שאמונה לא נקלטת ביום אחד, יש מסכים רבים שמונעים ממנה לחדור, והדרך היחידה להחדיר אותה היא על ידי טפטוף מתמשך. עוד סיפור קטן, עוד מאמר קצר, עוד רעיון מעורר השראה. אין בזה חידושים גדולים, צריך לטפסף עוד ועוד. רק כך ניתן להחדיר את האמונה עמוק בתוך הלב".

המסר של המגזין הוא "פשוט לחיות טוב". האם לדעת הרב הקריאה בו באמת יכולה לשנות אדם לטובה?

"חד משמעית כן. אין תרופה גדולה מהאמונה. היא מעניקה לאדם יציבות נפשית וכלים אמיתיים להתמודד עם מצבי חיים. היא מחזקת אותו הרבה מעבר לכל טיפול פסיכולוגי. אין תרופה טובה יותר מהאמונה. ניתן למנוע את כל הטיפולים הרגשיים והתרופתיים בכוח האמונה. כשאדם לומד לפתוח את ליבו, לגולל את דאגותיו בפני הבורא ולתלות בו את כל בטחונו, הוא מקבל כוחות מחודשים. הקריאה בתכנים שמלאים אמונה בונים לאדם יסוד איתן, שמשנה את תפיסת החיים שלו, ומסייעת לו ולבית כולו - פשוט לחיות טוב".

המחנך הנודע הרב פנחס ברייער שליט"א

"כמעט מדי יום אני מקבל פניות להתראיין לבמות שונות, פותח ר' פנחס ברייער בנימה מחויכת. "רק בעוד מספר שעות אני אמור להשיב לשאלותיו של מראיין כלשהו... אבל כשמדובר בעלון השגחה פרטית אני חש חובה מיוחדת של הכרת הטוב. כמו רבים וטובים, גם אני דולה חיזוק רב מבאר האמונה שחפר ארגון השגחה פרטית, וזו זכות עבורי להשיב כמידת יכולתי".

האם ישנה חשיבות לחשוף את ילדינו לחומר קריאה המחזק באמונה?

"לפני מספר שנים נכחתי בארצות הברית בשבת מיוחדת שהתקיימה עבור הורים המצפים לזרע של קיימא. במהלך

השלוחה לשמיעת הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

יום אחד הבחנתי בעלון שלכם בבית הנכנס. עד אותו רגע לא הכרתי אותך, וחשבתי לעצמי - עוד עלון, כמו כל השאר. אבל אז דמיינתי כמה כוח יש בו. מהרגע ההוא, חיי השתנו מן הקצה אל הקצה. המאמרים והסיפורים שנבעו חיזוק את אמונתי, ביססו את ביטחוני והאירו מחדש את כל חיי. מאז, חיי הפכו לחיים מלאי אור, שמחה ומשמעות. אני מודה לכם מעומק הלב על האור הגדול שהכנסתם לחיי.

מפיצים אמונה ורואים ישועות

כשהאנשים בגלילי התחילו, לא ייחסתי להם חשיבות. הייתי בטוח שזה משהו קטן שיעבור תוך יום-יומיים. אבל זה לא קרה. האנשים רוק החמירו, ולבסוף התברר שמדובר ביהוה חרף. ניסיתי לקחת תרופות, ביקרתי אצל רופאים, אבל שום דבר לא עזר. יותר מחודשיים הסתובבתי כך, סובל ולא רואה סוף באופק. ואז קיבלתי החלטה לנקוט בצעד של אמונה, לתרום להפיצת האמונה והביטחון עבור יישוב שלם. והפלא? לא איחר מלהגיע. כמה שעות אחרי התרומה נגשתי 'במקרה' חבר שטיפר לי על רופא שמתמחה בדיק בזה. קבעתי תור, הרופא נתן לי טיפול מתאים, ותוך ימים ספורים כל כאביי נעלמו!

שלו לשיבת בין הזמנים, הוא מעוניין לתרום עשרת אלפים שקלים למי שמחנך גם כן ילד בזה השבוע.
הרב העביר את הפרטים שלי, והסכום המשמעותי שסייע לי מאוד, אכן נכנס לחשבוני.
ראיתי בחוש שהתרומה בשביל לומדי התורה הביאה עימה ישועה.
(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 258.)

ברכה מביאה ברכה

בתוך הארנק שלי יש כרטיס קשיח, שעליו כתובה באותיות מאירות עיניים ברכת 'אשר יצר'. שמעתי הרבה על המעלה הגדולה של ברכת 'אשר יצר' בכוונה: זוהי ברכה שכל כולה הודיה לה' על הבריאות, ואמירתה היא גם סגולה להתמדה בבריאות עד מאה ועשרים. בתקופה האחרונה התחזקתי ביותר באמירת 'אשר יצר' מתוך הכתב, והשתדלתי מאוד שלא להחסיר אף פעם אחת של קריאת המילים גם בעיניי.

בהרבה מקומות אפשר לפגוש במילות הברכה על הקיר, אבל לא בכל מקום זה כך, וטוב לי שהברכה הולכת איתי, כתובה וברורה בתוך הארנק.

עם הארנק הזה יצאתי מארץ ישראל לכיוון לונדון. כאשר חזרתי מלונדון, התייצבתי כמו כולם בתור לבידוק הביטחוני. כאשר הגיע תורי, הורו לי להוציא את כל החפצים שיש לי בכיס. הארנק ותוכנו הועברו במכשיר השיקוף יחד עם עוד כמה חפצים אישיים. אחרי הבידוק אספתי את חפציי, והמשכתי במסלול לכיוון המטוס.

לאחר מכן, עדיין בשדה התעופה, כאשר ביקשתי לברך ברכת 'אשר יצר', תחבתי את ידי לכיסי כדי להוציא את הארנק, אולם - אפס. כל שהצלחתי לשלוח מהכיס היה נייר טישו.

איפה הארנק? אם לא בכיס הימני, אולי הוא בכיס השמאלי, ואם לא במכנסיים אז בחולצה, ואם לא בחולצה אז במלבוש העליון. אין. הוא לא נמצא בשום מקום, בשום כיס. שחזור קל במוחי הביא אותי להבנה כי שכחתי את הארנק במסוף הבידוק.

בארנק שכנו, מלבד הכרטיס הידוע, גם כרטיס אשראי ותעודת זהות. לאבד ארנק כזה זו עוגמת נפש גדולה במיוחד.

מיהרתי למסוף הבידוק, ולמרות חששי הכבד - הארנק השכוח היה מונח על הקרקע, סמוך למסוף. ברוך ה', איש לא נגע בו. כל תוכנו היקר שב אליי.

קל לדמיין מה היה קורה אילו רק במטוס הייתי מגלה את האבידה. הקב"ה מנע ממני חסרון כיס ופיזור הדעת, בזכות ההקפדה לקרוא את ברכת 'אשר יצר' מתוך הכתב.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 259.)

השבת שוחחתי עם אברהם, והלה קבל בפניי: 'למה אף פעם לא הכינו אותי לאפשרות הזאת? למדתי בחידוד, המשכתי לשיבה קטנה, משם לשיבה גדולה, ועד החתונה מעולם לא דיברו איתי שלפעמים העניינים מתחילים לחרוק...'

"אנחנו מחנכים את הילדים להתפלל בכוונה, מחזירים בהם את קדושת התורה, את רוממות החגים, את ערכי היהדות - אבל משום מה האמונה נמצאת לעיתים מחוץ לתחום. נדמה לנו שמכיוון שעול הפרנסה לא מוטל על כתפם, ההתחזקות באמונה לא רלוונטית עבורם. אבל זו טעות כפולה. ראשית, אמונה לא נועדה רק כדי לפתור בעיות, ושנית, הילד לא יישאר ילד לעולם. בדיקו כפי שאנו מציידיים אותו בכל שאר אוצרות הרוח, מוטלת עלינו החובה להרעיף עליו גשם של אמונה".

יאמר האב: שהילדים ילמדו ספרי מוסר וחסידות. למה חשוב להכניס גם חומר קריאה קליל לבית? לא מספיק מה שיש בארון הספרים התורני?

"בכל תחום אחר ברור לנו שנצרכת הנגשה. בהלכות שבת, בכל סוגיה יוצאות לאור חוברות לתלמידים ומתארגנות יוזמות שונות להטמעת וחיזוק העניין. מאיזו סיבה האמונה תהיה שונה?"

האם הקריאה במגזין כזה יכולה להשפיע על האווירה המשפחתית?

"ישנה לפעמים תופעה של שיח ערני ותוסס אודות חומרי קריאה מסוימים. תכנים מסוימים נוגעים כל כך עד שלעיתים, אם חסר פרק אחד בעיתון, כל הארץ תרעש ותגעש..

תחשבו על היום שבו שולחן השבת יתפקע מדברי אמונה. אחד יספר סיפור של השגחה פרטית, השני יציף דבר תורה ששמע או קרא... זה הפוך לנושא בחדשות!"

המסר של המגזין הוא "פשוט לחיות טוב". האם לדעתכם הקריאה בו באמת יכולה לשנות אדם לטובה?

"התרופות שהכי נמכרות כיום בעולם, אחרי משככי כאבים כמו אקמול ואופטלגין, הן תרופות הרגעה. העולם מוצף במידע שלילי ואנשים מצויים בחרדה מתמדת. לפני מאות שנים, חייו של אדם נעו סביב הכפר. כל הצרות שידע להצביע עליהן הסתכמו בסוס שדרס ילד לפני שבע שנים ומישהו שטבע בנהר לפני עשור. היום, אתה פותח עיתון ומתעדכן בעשרות סכנות על בסיס יומיומי.

נרצה או לאו, הילדים שלנו נחשפים לכל זה. הם קוראים עלונים, מאזינים לקווים, וקולטים כל העת את המידע השלילי. אבל מידה טובה מרובה. כפי שחשיפה לתכנים מסוימים מסוגלת להזיק - כך ביכולתה להועיל. אם אנו מבינים שקריאה או הסתכלות של כמה רגעים בדברים אסורים משפיעה על הנפש לרעה, לא יתכן שקריאת דברי אמונה לא תשפיע עלינו לטובה".

כל המצטרפים למגזין השגחה פרטית

עד יום ראשון פרשת נצבים, כ"א באלול תשפ"ה (בשעה: 13:00 בצהריים)

נכנסים להגרלת בונוס יחודית עם מתנות שוות במיוחד

רחפן
לילדים
(2 זוכים)

משחק קופסא
מרתק ומהנה
לכל המשפחה.
(2 זוכים)

נגן מוטען בשירים
וסיפורים של השגחה
פרטית. [נשרות לכתילה]
(2 זוכים)

סט מלא
כל ספרי
השגחה פרטית
(2 זוכים)

הגרלת

בונוס

ביניים

4

3

2

1

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות 02-6313-742
או בקו השגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי
בנק 10 | טניף 902 | חשבון 57390056
שלוחה בדואר
ת.ד. 5475 ירושלים
בעמדות נדרים פלוס
ע"ש השגחה פרטית

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לעילוי נשמת דוד בן מרים הדסה ת.צ.ב.ה.
חנה הניה בת אסתר לאה לרופא"ש

שלומי חי עזריה בן גילה וחנה בת ציפורה
להצלחה בכל העניינים ש"ב וזק"ש
לעילוי נשמת אברהם משה בן מנחם נחום ת.נ.צ.ב.ה.

ניסין שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

בין ויתור למיזוג

יצאנו - כל תלמידי שיעור ג' באחת הישיבות החשובות בארץ הקודש - לשבת התאחדות. הגענו למתחם, כל אחד הניח את חפציו לצד המיטה שתארח אותו בהמשך בעזרת ה', וכך גילינו כי חסרות מיטות. המתחם מצוין, האירוח נהדר, כל התנאים מתאימים בהחלט לאירוע של שבת התאחדות, אבל אין מספיק מיטות.

האחראי מיהר לדבר עם מי שצריך, ואחרי כמה שיחות קצרות ודחופות, הוא הגיע עם בשורה: יש חדר אירוח במרחק הליכה של כשבע דקות, ובו יש מספיק מיטות לכל מי שאין לו.

מי מוכן ללכת לחדר הזה?

אף לא אחד. מה פתאום לעזוב את כל החבריה וללכת לחדר מרוחק? נכון שהוא קרוב מאוד, ונכון שניפגש בכל התפילות והסעודות והזיזים ומה לא, אבל כל העניין של שבת התאחדות זה ההתאחדות, זה ה'ביחד', ומי יודע אילו חוויות נפסיד אם נהיה שם...

לאף אחד לא התחשק לוותר.

עמדנו, כמה בחורים, והסתכלנו זה על זה. ריחמתי על האחראי. ראיתי כמה הוא מתאמץ בשבילנו. חשבתי על כך שכל כך הרבה הוא עבד כדי שהשבת תהיה מוצלחת וכולם ייהנו. החלטתי שגם לי מותר להתאמץ קצת ולתת מעצמי. לא יקרה כלום אם אוותר ואודיע שאני מוכן ללכת לחדר המרוחק.

אמרתי, "אני מסכים. רוצים לבוא איתי?" כמה בחורים הצטרפו אליי, ובכך יתרונו על השהות עם כולם לטובת חדר מחוץ למתחם.

היה לי סיפוק מהמעשה הטוב, אבל בסופו של דבר התברר שגם בעולם הזה הרווחנו: זו הייתה שבת חמה. תחילה עבדו המזגנים במלוא הקיטור, אבל בשבת בלילה נפל החשמל.

כולם שם, במתחם, התמודדו עם החום, ואנחנו נהנינו בחדר ובו מזגן תקין שעבד כיאות כל הלילה.

מוותיק לא מפסידים, אמרו את זה כבר?

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 261.)

תשלום למונית חנים

מספר יהודי מנתניה: נכנסתי לבית הכנסת לתפילת מנחה. התוכנית שלי הייתה להמשיך משם לכיוון הצרכנייה הגדולה 'אושר עד', ולכן שכנו בכיסי כרטיס אשראי בשביל הקנייה, וגם כסף מזומן, תשלום לנהג המונית שייקח אותי הביתה לאחר הקנייה, עם כל השקיות שאני הולך לאסוף שם.

בבית הכנסת הסתובב יהודי וביקש צדקה. הסיפור שלו נגע לליבי, רציתי מאוד לעזור לו, ונתתי לו את הכסף שיעדתי למונית חזור.

כיוון שכך, חזרתי הביתה אחרי התפילה, לקחתי שוב כסף למונית, ויצאתי לדרך. הלך - ברגל, חזור - בנסיעה בעזרת ה'.

בהיותי בצרכנייה אספתי את המצרכים בזה אחר זה. צלצול טלפון ממספר מוכר ואהוב בקע ממכשיר הפלאפון שאיתי: אבי שיחיה. "אבא?" ענית, "מה נשמע?"

"אנחנו בדרך אליכם", קרא אבי בקול מלא חיות. "יצאנו מחיפה, ואנחנו מתקברים לנתניה. איפה אתה?"

"אני ב'אושר עד'".

"תקשיב, בן", אמר לי אבי, "הצרכנייה ממש בדרך, ובטח תצטרך רכב כדי לקחת את כל הקנייה הביתה. כשאתה גומר את הקנייה תחכה לנו שם, ותצטרף אלינו בנסיעה אליכם".

סיימתי את הקנייה, ותוך זמן קצר אחרי ששילמתי עליה וארזתי הכול, הגיעו הוריי עם הרכב הפרטי, עם כל הפינוק והנוחות שרק הורים אוהבים יכולים לתת, והסיעו אותי ואת כל המצרכים אל ביתי.

לקח לי כמה דקות טובות לעשות את ההקשר: אני תרמתי את כספי הנסיעה חזור לצדקה, והקב"ה זימן לי נסיעה חינם. לא הפסדתי כלום.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 260.)

אורח לרגע

מספר אברך מלייקווד: כמו רבים וטובים, גם אני נוהג לצאת עם משפחתי להרים בחודשי הקיץ. מדובר בשהייה של כחודשיים במקום, מה שאומר שצריכים לקחת מהבית כמעט כל מה שיש בו, חוץ מכלי הפסח והקישוטים לסוכה, ועוד כמה פריטים קטנים שיחכו יפה עד שנחזור.

לפני הנסיעה יש להתארגן עם בגדי שבת וחול לכולם, לצד כלים

מחנכים ומשפיעים ידועים חושפים את התובנות שלהם

תשובות אמיתיות לשאלות שכל הורה שואל - מהניסיון, מהלב ומהשנים

המחנך הנודע הרב משה בלוי שליט"א

האם ישנה חשיבות לחשוף את ילדינו לחומר קריאה המחזק באמונה?

"בהחלט. כשם שבתלמוד התורה המלמד בכיתות הנמוכות מדבר על אמונה בשפה פשוטה, בכיתות הגבוהות יותר המלמד יוכל לדבר בשפה גבוהה יותר. ואילו המשגיח בישיבה מדבר בסגנון שונה לחלוטין - כך גם ספרי קריאה צריכים להיות מותאמים לעולמו של הילד. ספרי מוסר וחסידות למבוגרים אינם נגישים לילדים, ולעומת זאת ספר קריאה אמוני בשפה ידידותית פותח עבורם שער להבנה והפנמה. ילדים קולטים רעיונות מתוך סיפורים ודמויות קרובות לעולמם, ולכן ספרות אמונית מותאמת מעניקה להם יסודות ברורים ובטוחים לאמונה פשוטה וחזקה".

יאמר האב: שהילדים ילמדו ספרי מוסר וחסידות. מדוע חשוב להכניס גם חומר קריאה "פשוט" לבית? לא מספיק מה שיש בארון הספרים התורני?

"לא כל ילד ייגש למדף ויעיין בספר עיוני. רוב הילדים מחפשים קריאה קלילה ונעימה. הכנסת מגזין או ספרון אמוני בשפה נגישה מאפשרת לילד להיחשף לערכים ולעקרונות חיים מבלי להרגיש שמדובר ב"שיעור". החומר הפשוט אינו תחליף לעולם התורה והמוסר, אלא השלמה חשובה שמחברת את הילד בצורה רגשית וחזקתית".

האם הקריאה במגזין כזה יכולה להשפיע על האווירה המשפחתית?

"כשהכתיבה מקצועית, מעניינת ומוגשת בצורה צבעונית שמדברת לילד, זה משפיע עליו מאוד. זה נותן לו כוחות להתחזק באמונה.

אבל מה שמשמעותי מאוד - וצריך לשים לב לזה, הוא שההורים גם יהיו מחוברים לתוכן. 'שידברו אמונה' בדברים הקטנים שבכל דקה ודקה. 'מצאתי מהר את המפתחות, איזה השגחה פרטית!' יהיה לי בדיוק 20 ש' למונית. איך ה' דואג לי? 'אתם יודעים מה קרה אתמול? באמצע הלילה אפיתי עוגה לשבת. הוצאתי שמונה ביצים. באחת היה דם, ובמקרה נשארה בדיוק עוד ביצה אחת! איך השם דאג שיהיה לנו עוגה טעימה לכבוד שבת קודש? ואז זה מחבר את כל המשפחה סביב האהבה של הקדוש ברוך הוא אלינו. כולם נהנים ומחפשים איזה עוד סיפור מיוחד הם יכולים לספר שקרה להם בהשגחה פרטית מיוחדת. וכל דבר שקורה - התחושה היא שזה מתנה מהריבוננו של עולם וזה כבר מביא יותר רוגע".

המסר של המגזין הוא "פשוט לחיות טוב". האם לדעתכם הקריאה בו באמת יכולה לשנות אדם לטובה?

"כן. מסרים של אמונה המועברים בצורה נגישה עשויים להביא לשינוי אמיתי. לא תמיד מדובר במהפכה דרמטית, אלא בהטמעת נקודות קטנות של השראה ועידוד, שנצברות ומביאות לאורך זמן לשינוי תודעתי. כך הקריאה במגזין נעימה אך גם מעצבת, ויכולה להפוך לדרך חיים פשוטה, ברורה ומחזקת - לחיות טוב באמת".

הגרלה ייחודית

2.

בר מים
"נעם 2" היברידי
מבית אפיקים

מים חמים וקרים זמינים עבורכם בכל שעה שתחפצו גם בחול וגם בשבת

1.

כרטיס טיסה לקברי
צדיקים באירופה
עם דרכי שלמה

תוכלו לבחור את היעד מתוך רשימת יעדים מגוונת ברחבי אירופה

חצי מחיר

מגזין השגחה פרטית

גליון מרהיב עין, גדוש בתוכן עשיר למבוגרים, נשים וילדים, עם מגוון רחב של מדורים מרתקים וייחודיים, כתובים ביד אומן ובשפה קולחת ומקצועית.

ראיונות צבע, היסטוריה במשקפיים אחרות, פלאי גוף האדם, סיפורים קצרים, סיפורים בהמשכים, טורים, מדור שו"ת ועוד.

מתחילים פשוט. לחיות. טוב!

ב-9 ש"ח
ל 3 חודשים ראשונים

אל תפספסו 1090
הצטרפו עכשיו וקבלו את מוסף הסיפורים המיוחדים של חודש תשרי כתובים על ידי הסופרים הטובים ביותר!

או בעמדות נדרים פלוס על שם "מגזין השגחה פרטית"

02-502-2-502 חיגו כעת

חדש! רישום אוטומטי, 24 שעות ביממה

ואביזרים, שמיכות ומצעים, פריטים אישיים ומשפחתיים. בשביל להעביר את כל הכבודה למקום הנופש, לא מספיק לקחת רכב רגיל, אלא יש צורך במשאית. על כן, נקבע מהלך כזה: שוכרים משאית, מעמיסים, נוסעים למקום הנופש, פורקים את כל הקרטונים והמזוודות, ואחר כך מחזירים את המשאית למקום שעליו סיכמו עם המשכיר, ומשם חוזרים במונית עם מישור שמגיע לאותה נקודה.

כך עשיתי גם אני. המשאית שלנו הגיעה ליקעמפ', ואחרי שפרקנו את המזוודות, עליתי עליה ונסעתי להחזיר אותה לנקודה כלשהי על המפה, הממוקמת באזור נידח שאין בו יהודים. סיכמתי עם חבר, שגם הוא החזיר משאית, שייקח אותי משם במונית, בחזרה אל ה'יקעמפ'. השלב הראשון בוצע בהצלחה: המשאית הריקה הגיעה ליעדה, ועכשיו ביקשתי לחזור ל'יקעמפ'. התקשרתי לחברי וסיפרתי לו שאני מחכה לו. "יש כאן עיכוב", הוא אמר לי, "זה יארך עוד כמה דקות".

חיכיתי.

עודני מחכה, ולידי נעצר רכב פרטי. מעם החלון הצחי אליו אדם שלראשו כיפה קטנטנה. יהודי. "אתה יודע איפה יש בית כנסת?" הוא שאל. "אין פה בית כנסת", אמרתי לו, "אין פה בכלל יהודים. איך הגעת לכאן?" "באמת לא הסתובבתי באזור הזה אף פעם", ענה לי היהודי, שעשה עליי רושם של מתחזק טרי. "פשוט, הגעתי הנה מבולטימור בפעם הראשונה בחיי, כדי לראות את הבית שסבתא שלי גרה בו לפני שמונים וחמש שנה, ועכשיו אני צריך בדחיפות בית כנסת, כי עדיין לא הנחתי תפילין היום".

"נס שפגשת אותי", אמרתי לו. "למען האמת, כבר הייתי אמור להיות בדרך, ורק בגלל עיכוב בלתי צפוי אני עומד ומחכה. תוכל להשיג תפילין בקלות אם תמשיך מכאן", החוויתי על המשך הכביש המתפתל, והוריתי לו איך להתקדם לכיוון ה'יקעמפ', שם, במקום בו שוקקים חיים יהודיים במלוא התפארת, עם ישיבות ומשפחות של אברכים יקרים שבאו לעשות את חודשי הקיץ הלוהטים בהרים, הרחק מהפריצות שברחוב הגויי - הוא ימצא בית כנסת.

הוא הודה לי, ונפרד לשלום. דקה אחר כך הופיע החבר שלי עם המונית. "אל תשאל", אמרתי לו, "איזו השגחה פרטית! בגלל העיכוב שלך התעכבתי גם אני, וכך יכולתי לעזור ליהודי שחיפש תפילין".

"ממש השגחה!" התפעל חברי. "זה היה עיכוב כל כך טיפשי, ועכשיו אני מבין מה היה שם. החזרתי את המשאית שלקחתי, והפקיד שם רצה לגבות ממני סכום הרבה יותר גדול, משום מה. הוא טען שעליי לשלם יותר, ואני טענתי שהתוספת שהוא מדבר עליה לא סוכמה מראש, וככה עברו הדקות עד שהכול הסתדר, וכל זה - בשביל שאותו יהודי יפגוש בך".

השמש נסתה מערבה. הדרך נצבעה בצבעי שקיעה קסומים, וכך הגענו ל'יקעמפ'. שם פגשנו את האורח, הבעל-תשובה מבולטימור.

הרגשתי עליו שהוא נשמה טובה. יהודי שעשה דרך ארוכה כדי להכיר את הקב"ה ואת התורה והיהדות. רציני בשבילו את הטוב ביותר. שאלתי אותו האם הוא נשוי, וסידרתי לו פגישה עם הרב שלנו, המתמצא בענייני שידוכים.

אותו בעל תשובה שוב לא היה אלמוני. המפגש עם האברכים והישיבה, עם התפילה והלימוד וחיי הקהילה, עשה לו משהו. הוא התחמם והתקרב, ומאז הוא ממשיך לשמור איתנו על קשר. ואני עומד וחושב, איך הכול התחיל בחמש דקות של המתנה באמצע שום-מקום...

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 262.)

הזדמנות אחרונה לפני החג!

רוצים להבטיח שהמגזין המורחב של חודש תשרי יגיע אליכם לפני החג?

הירשמו עד יום ראשון, כ"א אלול, בשעה 13:00 בצהריים כדי להבטיח את קבלת המגזין בזמן לחג הסוכות לאחר מועד זה, לא נוכל להבטיח את הגעתו לפני החג

אל תחכו לרגע האחרון

הבטיחו לעצמכם כבר עכשיו את הרוגע ואת השלווה בחג

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

רומו אל השגחה פרטית

כבני מרון, רוצה לומר 'אחד אחד', והוא שפירשו בגמרא "הכא תרגימו כבני אמרנא", רוצה לומר, הצאן העובר תחת השבט למעשר, שנמנין אחד אחד, ורומז אל השגחה פרטית. (בית הבחירה למאיר)

המבין אל כל מעשיהם

ביום של ראש השנה כל באי העולם עוברים לפניו לפני הקב"ה כבני מרון, מאי מה פירוש כבני מרון? הכא תרגימו כך פירוש: כבני אמרנא. 'מרון' פירושו 'כבשים'. כאשר מונים את הכבשים, מוציאים אותם מן הדיר דרך פתח צר, אחד-אחד.

ריש לקיש אמר: כמעלות בית מרון. יש מקום הנקרא 'בית מרון', שבו שביל צר מאוד שמשני צדדיו תהום עמוקה, ואין יכולים לעבור שם אלא אחד-אחד.

אמר רב יהודה, אמר שמואל: כחילות של בית דוד. 'מרון' מלשון 'מרות', אדנות. טרם יציאת חיילי המלך למלחמה, מונים אותם אחד-אחד.

כך בראש השנה עוברים כל באי עולם לפני בוראם אחד-אחד.

אמר רבה בר חנה, אמר רבי יוחנן: אף על פי שעוברים לפניו כבני מרון, בזה אחר זה, עם כל זאת וכולן נסקרין בסקירה אחת - הקב"ה סוקר את כל באי עולם בהבטה אחת.

אמר רב נחמן בר יצחק: אף אנו נמי תנינא אף אנו שנינו כן בדברי התנא במשנה (בדף טז), שאומר שכולם עוברים לפניו כבני מרון, וכוונתו לומר שהם עוברים לפניו בסקירה אחת, ותנא הביא כראיה לדבריו את הפסוק בתהילים (לג, טו) **היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם, מאי קאמר** מה כוונת הפסוק? **אילימא הכי קאמר** אם תאמר כך: **דברנהו לכולי עלמא ומייחד לבייהו כהדדי** - שברא את לבבות כולם שווים ודומים כאחד - לא יתכן לומר כן, **והא קא חזינן דלאו הכי הוא** שהרי אנו רואים שאין הלבבות שווים. **אלא לאו הכי קאמר** ובהכרח כך כוונתו: **היוצר - הבורא - רואה מביט יחד בלבם של כל באי עולם, ומבין אל כל מעשיהם.**

(מסכת ראש השנה דף יח ע"א)

[בא הנביא לסתור דבריהם, והביא ראיה מהכוכבים, שהם רבים עד אין מספר, והקב"ה מוציאם בכל לילה במספר, ומעמיד כל אחד במקומו. ומעתה בטלו דברי שתי הכיתות, כי כל כוכב וכוכב הוא כמו כל אדם ואדם, וכיוון שאנחנו רואים שלכל כוכב הקב"ה קורא בשם, והדבר הוא לא זלזול ולא טרחה אצלו, מכאן אנו למדים שגם על כל איש ואיש הוא משגיח, והדבר הוא לא זלזול ולא טרחה.]

[...] והא ביומא קדישא הדא כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם, כלומר, משום דקב"ה יצר לביה בכלהו, איהו יכל לאשגחא בכל עובדיהון בפרטותא. [מפני שהקב"ה יצר את הלבבות של כולם, הוא יכול להשגיח על כל המעשים שלהם בפרטות.]

(מגיד מישרים לבית יוסף, ישעיה סימן מ' פסוק כ"ז)

מהות ההשגחה הפרטית

ההשגחה הפרטית שבמין האדם נחלקה לשני חלקים: השגחה בו לידע כל פרטי מעשיו ומחשבותיו, והשגחה בו להגן עליו ולהצילו מן המקרים. ההשגחה בו לידע כל פרטי מעשיו, היא בכל אדם מישראל או מן האומות, כענין שכתוב (תהילים ל"ג) "היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם". ההשגחה בו להצילו מן המקרים, אין זה בכל אדם, ואפילו בישראל, כי אם בצדיקים שבהם, שהקב"ה מציל את הצדיקים מן המקרים ששאר בני אדם נמסרים בידם, ולא יעזוב את חסידיו ולא יגרע מהם עינו, אלא השגחתו בצדיק תמיד לא תיפרד ממנו כלל.

(רבינו בחיי בראשית יח, ט)

קנו לעצמכם זכות לשנה טובה

שליח מיוחד יתפלל עליכם בערב ראש השנה על ציון הקדוש של בעל חובת הלבבות

לדעת אחד מגדולי המקובלים, יומא דהילולא של "החובת הלבבות" חל בראש השנה 906 שנה לפטירתו (ד"א תת"פ)

כמו כן בכל ערב ראש חודש יוזכרו כל התורמים על הציון הקדוש בעיר הקודש צפת

ראו מה שכתב על אלו המזכים את הרבים:

בספרו חובות הלבבות שער אהבת ה' פרק 1

"ראוי לך אחי לדעת, כי זכויות המאמין, אפילו אם יהיה קרוב לנביאים, אינם כזכויות מי שמורה בני אדם אל דרך הטובה, שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותם בכל הימים ובכל הזמנים"

הצדיק בודאי יכיר לכם טובה

קנה עכשיו את הזכות הגדולה ביותר לשנה טובה

***6176**

שלוחה 4

+972-26313-742

-- או בעמדות נדרים פלוס ע"ש "השגחה פרטית" --

נקודה מתוך שיעור המופלא של הר"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

רגע קטן - תוצאה גדולה

תוצאה. לפעמים מה שנראה לנו לא בעייתי - יכול לגרור תוצאה חמורה. על פי זה אפשר לקחת מוסר לימים של חודש תשרי: אנחנו מתקרבים לימים הנעלים של ראש השנה ויום הכיפורים. כל מעשה קטן בימים האלו - יש לו השלכה עצומה. ידוע שבימינו של ראש השנה נקבע מהלך השנה כולה. כל מה שאנו עושים רגע אחד בראש השנה - יש לו השלכה על יום שלם.

גם היצר הרע יודע את זה, ולכן הוא מנסה להכשיל אותנו בניסיונות לא פשוטים - בכעס, בעצבות. לכן כדאי כבר מעכשיו להתכונן: לחשוב איפה נפלנו בשנים הקודמות, ולבנות תוכנית איך לא לחזור על זה.

וה' יעזור לנו שנזכה לעבור את הימים הקדושים הללו מתוך רוגע ושלווה, להיכתב ולהיחתם בספרם של צדיקים לחיים טובים ולשלום. אמן.

שיעורי הר"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באדיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באדיש אנגלית
לקבלת העלון במייל 023011300@GMAIL

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

בפרשת כי תצא למדנו על האיסור "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה'". התורה נותנת טעם לכך: "על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים". נשאלת השאלה: האם בגלל דבר כה פעוט, שלא הביאו לחם ומים, הם מורחקים לעולם? רש"י מסביר, שזה לא בגלל חוסר הכנסת אורחים, אלא בגלל העצה הרעה שיעצו להחטיא את בני ישראל. ואם כך, מדוע זה לא מפורש בפסוק? על כך עונה ה'כלי יקר': כשאדם עייף ורעב, הוא לא תמיד בודק מה מותר ומה אסור - הוא לוקח מה שנותנים לו. הם לא סתם לא הביאו מים ולחם; הם רצו להשאיר את בני ישראל רעבים וצמאים, כדי שכשיגישו להם משהו - הם יאכלו, ועל ידי כך יבואו לידי חטא. הקב"ה ידע את הכוונה הזו. לכן הפסוק אומר "על דבר אשר לא קדמו" - על הדבר הנסתר שהסתתר מאחורי אי-הנתינה. מכאן אנחנו לומדים עיקרון חשוב: לכל פעולה יש

שלוחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com